

Η τεχνική του στρατηγικού αποπροσανατολισμού από το Δάσκαλο (Δρ. Κλαίρη Μαυρόματου, καθηγήτρια Μέσης Εκπαίδευσης)

[/ Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=182702>]

Γ) Συλλογή από επιβραβεύσεις

Η ιδέα θέλει σχεδιασμό και προετοιμασία, όμως θα δείτε άμεσα αποτελέσματα.

Σε ένα χρωματιστό χαρτόνι, φτιάχνετε ένα μεγάλο πίνακα των μαθητών της τάξης σας. Μετά παίρνετε μια μεγάλη συλλογή από αυτοκόλλητα. Κάθε κατηγορία να είναι και άλλο χρώμα. Για παράδειγμα, η έγκαιρη άφιξη στην τάξη να είναι πράσινη, όταν δεν φωνάζει να είναι μπλε, η μεγάλη προσπάθεια να είναι κόκκινη, κλπ. Εσείς θα προσδιορίσετε τις κύριες συμπεριφορές στις οποίες θέλετε να επικεντρωθείτε.

Για να έχει αυτή η ιδέα καλό αποτέλεσμα είναι σημαντικό να μην δίνονται εύκολα τα αυτοκόλλητα. Μπορεί, για παράδειγμα, να πρέπει ο μαθητής να είναι στην ώρα του σε κάθε μάθημα για μια εβδομάδα για να πάρει το πράσινο αυτοκόλλητο. Όμως, αφού έχετε επιτύχει τις συνθήκες που εσείς θεωρείτε λογικές, μπορείτε να αρχίσετε να κολλάτε τα αυτοκόλλητα αντίστοιχα στα ονόματα των μαθητών.

Ο πίνακας αυτός μετατρέπεται σε ένα δυνατό εργαλείο διαπραγμάτευσης. Είναι απίστευτο πόσο προσπαθεί ένας μαθητής, όταν βλέπει ότι χρειάζεται ένα αυτοκόλλητο ακόμα για να συμπληρώσει την συλλογή.

Το καλό είναι ότι ο πίνακας είναι μόνιμα στον τοίχο, τον βλέπουν οι μαθητές και περνά στο υποσυνείδητό τους. Γίνονται πράγματι πολύ πρόθυμοι να συλλέγουν αυτοκόλλητα και να συμπληρώνουν τα σετ.

Δ) Η δύναμη της αναφοράς

Ας υποθέσουμε ότι έχετε μια καινούργια τάξη στην οποία δημιουργείται ένα σοβαρό πρόβλημα.

Για παράδειγμα, ένας μαθητής παρενοχλείται από μερικούς άλλους και ακούγονται άσχημα σχόλια. Ίσως είναι δύσκολο να γνωρίζετε πόσοι εμπλέκονται στο περιστατικό. Τους προειδοποιείτε, χρησιμοποιείτε τις συνήθεις στρατηγικές διαχείρισης συμπεριφοράς αλλά χωρίς αποτέλεσμα. Τι κάνετε λοιπόν;

Χρησιμοποιήσετε την δύναμη της αναφοράς! Να έχετε μαζί σας χαρτιά που μοιάζουν με επίσημα έγγραφα. Στο πάνω μέρος θα γράφουν με έντονα γράμματα : «Αναφορά στον Διευθυντή για σοβαρό θέμα».

Με ήρεμη φωνή λέτε στον μαθητή που έκανε τα σχόλια: «Γεια σου Αντώνη. Δεν γνωριζόμαστε ακόμα. Φοβάμαι ότι υπάρχει ένα μικρό πρόβλημα. Ξέρεις ότι φώναζες και έλεγες πολύ άσχημα πράγματα στον Ιάσωνα και ότι με αγνοούσες όταν σου ζητούσα να σταματήσεις; Λοιπόν, ο Διευθυντής επιμένει να κάνουμε πλήρη αναφορά όταν συμβαίνει κάτι τόσο σοβαρό όσο αυτό που έγινε. Προφανώς πρέπει να πάω στο γραφείο του μόλις τελειώσουμε το μάθημα». Τότε του δείχνετε το έντυπο της αναφοράς γράφετε το όνομά του καθαρά και τον ρωτάτε: «Πρέπει να γράψω μια αιτιολογία εδώ. Μπορείς να μου πεις γιατί με αγνόησες;» Εδώ ο μαθητής θα το αρνηθεί και θα πει ότι δεν ήταν μόνο αυτός που μιλούσε άσχημα. Θα του πείτε να μην ανησυχεί και ότι θα μιλήσετε με όλους τους εμπλεκόμενους.

Κατά έναν περίεργο τρόπο, αν στρέψετε όλη την προσοχή σας πάλι στο μάθημα και πείτε ότι θα κάνετε την αναφορά αργότερα, το πιθανότερο είναι ότι το πρόβλημα θα εξαφανισθεί.

Ε) Στρατηγικός αποπροσανατολισμός

Όταν έρχεστε αντιμέτωποι με μαθητές πολύ προκλητικούς στη συμπεριφορά τους είναι σημαντικό να προσέχετε τη συζήτηση που θα έχετε μαζί τους. Οι μαθητές που συνηθίζουν να δημιουργούν προβλήματα περιμένουν μια συγκεκριμένη προσέγγιση από τον δάσκαλο. Συνήθως έχουν μεγάλη ανοσία στις παρατηρήσεις. Σε πολλές περιπτώσεις έχουν αυστηρή αντιμετώπιση από το σπίτι και ίσως έχουν υποστεί βία.

Το κλειδί για να αντιμετωπίσετε τέτοιους μαθητές είναι να χτίσετε μακροχρόνιες σχέσεις εμπιστοσύνης. Αν όμως χρειάζεστε μια τεχνική με άμεσα αποτελέσματα, δοκιμάστε την παρακάτω.

Κατ' αρχήν εντυπωσιάστε τους με την αντίδρασή σας. Έχω δει δασκάλους να αντιδρούν έντονα, πράγμα που κλιμακώνει τη «θερμοκρασία» της τάξης. Έχω δει επίσης δασκάλους να μπαίνουν στην τάξη με έναν ήρεμο και γλυκό τρόπο, αλλά τότε μερικοί μαθητές σκέφτονται «Α!! τι γλυκός και ήρεμος! Ας κάνουμε λίγη πλάκα». Έχω δει μαθητές να κοροϊδεύουν έξυπνα τον δάσκαλο και αυτός να μην παίρνει χαμπάρι.

Έτσι ανέπτυξα την παρακάτω τεχνική: «Συζητείστε μαζί τους και

αποπροσανατολίστε τους με στρατηγική!». Αυτή λειτουργεί ως εξής: Ξεκινάτε μια συζήτηση με τον μαθητή, που δεν έχει καμιά σχέση με το ζήτημα της συμπεριφοράς του. Αυτό έχει σαν σκοπό να δημιουργήσει ένα κοινό έδαφος συζήτησης και να αποκαταστήσει ήρεμη και άνετη σχέση μεταξύ σας.

Μετά, βάζετε και το ζήτημα της συμπεριφοράς. Λέτε: «Σε είδα ότι βαριόσουν λίγο πριν. Να φτιάχνεις και να πετάς χάρτινα αεροπλανάκια δεξιά και αριστερά είναι σημάδι ότι βαριέσαι, έτσι; Λοιπόν, θα προσπαθήσω να κάνω το μάθημα λίγο πιο ενδιαφέρον, θα μπορούσες και εσύ απ' το μέρος σου να προσπαθήσεις; Θα μπορούσες να μην πετάς αεροπλανάκια;»

Χαμογελάστε του, δημιουργείστε αυτήν την ενήλικα προς ενήλικα αίσθηση προσδοκίας, απομακρυνθείτε και συνεχίστε το μάθημα.

[Συνεχίζεται]